

TUTTAN OCH INGEBORG

AV · H · W · PETRI
SVENSK · TEXT · AV · ERNST ROLF

Tuttan och Ingeborg.

H. W. Petrie.

Svensk text af Ernst Rolf.

Tempo di Mazurka.

SÅNG.

PIANO.

1. Tut-tan och In-ge-borg två flic-kor små med ljust och vac-kert hår och ö-gon
 2. Vä-gen till sko-lan var fruk-tans-värd lång när de gin-go hvar för sig för för-sta

blå, ro-set-ter i hå-ret på sko'n li-ka-så för-klän med fic-kor i
 gång. Tim-me på tim-me går gräm-mel-sen gror bäg-ge svälj-de tå-ren

har dom båg - ge två. Från sko - lan kom - ma de
sor - gen var så stor. Men vid det sis - ta,

jämt hand i hand och där - vid knö - to de ett
lån - ga rast - kvar - ter, kan in - te In - ge - borg

rall. e - vigt vän - skaps - band. „Men en gång plöts - li - gen bör - ja - de att
kla - ra sej mer: „Tut - tan jag ång - rar så på det där du

a tempo

slås: „Nu får du al - drig me - ra kom - ma hem till oss.“
vet, låt oss va - ra vän - ner i all e - vig - het!

vill'n - te le - ka mer på er gård, jag ärn - te vän nu med dej mer,
 Kom och följ med hem på vår gård, jag ärn - te led - sen på dej mer,

mf

rall.
 jag kan gno på käl - lar - ta - ket när du står u - tan - för och ser, du
 vi kan gno på käl - lar - ta - ket när dom an - dra står och ser,

a tempo
 får'n - te klät - tra mer i vårt trä, och jag gil - lar in - te dej — jag
 du får gär - na klät - tra i vårt trä, kom och följ med hem till mej —

mf

f
 vill' - te le - ka mer på er gård när du är så le' mot mej! —
 kom och följ med hem på vår gård för jag är så kär i dej! —